SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 128/04-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. apríla 2004 predbežne prerokoval sťažnosť J. M., bytom V., vo veci namietaného porušenia práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu v Martine sp. zn. 1 T 21/98 a rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1 To 93/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. M. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. apríla 2004 doručená sťažnosť J. M., bytom V. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta postup Okresného súdu v Martine (ďalej len „okresný súd“) a Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v jeho trestnej veci.

Sťažovateľ uviedol, že v trestnom konaní v jeho trestnej veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 1 T 21/98 bolo šetrenie vedené účelovo proti jeho osobe. Došlo k porušeniu

§ 2 ods. 1, 4 a 5 Trestného poriadku. Výpovede svedkov neboli pravdivé a vylučovali akúkoľvek logiku. Je toho názoru, že zo strany svedkov išlo o pomstu. Vyšetrovateľ sa nezaujímal o to, či sa skutok vôbec stal. Taktiež poukazuje na prieťahy, lebo konanie trvalo dlho, a to od roku 1997 do vyhlásenia rozhodnutia krajského súdu 7. mája 2002. Sťažovateľ je toho názoru, že došlo k porušeniu jeho práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažovateľ namieta, že k porušeniu jeho práv došlo konaním súdov, pričom krajský súd vo veci vedenej pod sp. zn. 1 To 93/02 rozhodoval 7. mája 2002.

Na okresnom súde bolo zistené, že rozsudok sp. zn. 1 T 21/98 v časti týkajúcej sa sťažovateľa nadobudol právoplatnosť 18. októbra 2001.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02). Jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu do základných práv alebo slobôd sťažovateľa.

V čase, keď sa sťažovateľ domáhal ochrany svojich základných práv a slobôd na ústavnom súde podľa čl. 127 ústavy už uplynula lehota stanovená pre tento typ konania pred ústavným súdom.

Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. apríla 2004